

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

10 December 2025

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandeh in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818
- Vesagh Sanaei in Sydney at (mobile) +61 (410) 38-5060

برای انتشار فوری

ایران: نظام قضایی سلاحی برای آزار و تعقیب بهائیان

موج حبس بی ضابطه و خودسرانه و مصادره اموال

(ژنو، ۱۹ آذر ۱۴۰۴) – جامعه جهانی بهائی و دیده بان حقوق بشر امروز گفتند مقامات [ایران](#) با مجموعه ای از احکام سنگین زندان و مصادره اموال به سرکوب بهائیان شدت بخشیده است. قوه قضاییه ایران، هم زمان با تحریک فزاینده عموم به تبعیض از سوی مقامات حکومتی، تبلیغ نفرت، و اطلاعات جعلی که این گروه اقلیت مذهبی را هدف می گیرند، آزار و تعقیب بهائیان را هدایت می کند.

[بهار صبا](#)، پژوهشگر ارشد ایران در دیده بان حقوق بشر، گفت: «مقامات ایران به نحوی بی امان مشغول به آزار و تعقیب بهائیان هستند و آن ها را صرفاً به خاطر باورهای مذهبی شان از اساسی ترین حقوق بشری خود محروم می کنند، که مصداق [جنایتی ادامه دار علیه بشریت](#) محسوب می شود. هیچ بخشی از زندگی بهائیان در ایران نیست که متأثر از نقض جدی حقوق و جرایم تحت حقوق بین الملل نباشد.»

سرکوب اخیر حکومت، که پس از درگیری اسرائیل-ایران در خرداد و تیر شدت پیدا کرده است، شامل بازداشت های خودسرانه، بازجویی ها، محکومیت های ناعادلانه و زندان، و همین طور مصادره اموال می شود.

جامعه جهانی بهائی از تیر تا آبان ۱۴۰۴ بیش از ۷۵۰ اقدام آزار و تعقیب در اقصی نقاط ایران را مستند کرده است، که سه برابر عدد ثبت شده در همین بازه زمانی در سال ۱۴۰۳ است. این موارد شامل بیش از ۲۰۰ یورش به منازل و کسب و کارها، و در پی آن بازجویی منجر به بازداشت و دستگیری حداقل ۱۱۰ بهائی می شود. دادگاه های انقلاب برای بیش از ۱۰۰ فرد جلسه رسیدگی برگزار و احکامی جدید بین دو تا ده سال زندان علیه بهائیان صادر کرده اند. در این دوره حداقل ۴۵ نفر برای شروع گذراندن حکم زندان خود احضار شدند. در میان افراد زندانی شده، مادرانی هستند که از کودکان خردسال خود جدا شده اند.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو گفت: «نظامی قضایی که باید عدالت و بی طرفی در پیش گیرد و پناهگاهی در برابر سرکوب باشد، در عوض، به شکل سلاحی برای آزار و تعقیب بهائیان، دگراندیشان و دیگر اقلیت‌های مذهبی و اقلیتی در ایران ایفای نقش می‌کند».

قضات در حکومت ایران کارنامه‌ای هولناک از بی توجهی به اصول دادرسی‌های منصفانه و پیش داوری مذهبی افراطی علیه بهائیان دارند، که بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان در ایران هستند. در ۴۵ سال گذشته، چند سند، که مطابق با [نامه‌ای امضا شده به دست رهبر جمهوری اسلامی در سال ۱۳۶۹](#) تدوین شده‌اند، سیاست عامدانه و نظام‌مند حکومت ایران برای آزار و اذیت بهائیان، از جمله از طریق نظام قضایی کشور، را به نمایش می‌گذارند.

در فروردین ۱۴۰۴ اتحادیه اروپا بخش‌هایی از قوه قضاییه ایران و همچنین چندین قاضی و دادستان را به خاطر نقض حقوق بشر، از جمله آزار و اذیت بهائیان، [مورد تحریم](#) قرار داد.

فهندژ گفت: «قوه قضاییه ایران پرونده به پرونده نشان می‌دهد که تمایلی به ایفای وظیفه مقدس بر دوش یک نهاد قضایی، که باید مروج عدالت باشد، ندارد». او اضافه کرد: «در عوض، این نهاد دستان و کارنامه خود را با احکامی مشحون از آزار و تعقیب و پیش داوری مذهبی آلوده کرده است. این احکام توسط قضاتی صادر شده‌اند که بارها نه در پی عدالت، که در پی سرکوب جامعه بهائی بوده‌اند، و عمیقاً در دستگاه سرکوب حکومت مشارکت دارند».

جدیدترین موج آزار و اذیت علیه بهائیان در بردارنده بازداشت‌هایی در شرایطی که می‌تواند مصداق ناپدیدسازی قهری محسوب شوند و افزایش احکام طولانی زندان پس از محاکماتی به غایت نامنصفانه بوده است. در برخی پرونده‌ها دادگاه‌ها پس از آن که دیوان عالی احکام را نقض کرده و دستور به محاکمه مجدد داده اصرار بر صدور احکام سنگین داشته‌اند، یا مقامات پس از تبرئه، پرونده‌های کیفری علیه بهائیان را دوباره باز کرده‌اند.

بنا به اطلاعات کسب شده توسط جامعه جهانی بهائی، در روز ۲۱ آبان، نیروهای امنیتی در گرگان، در استان گلستان، پس از تفتیش منزل و ضبط اموال شخصی [فرهاد فهندژ](#) او را دستگیر کردند. مکان نگهداری او، دلیل دستگیری و اتهامات وارده به او هفته‌ها پس از دستگیری نامعلوم بود. او پیش از این به خاطر باورهای مذهبی خود ۱۵ سال در زندان به سر برده است.

در اوایل آبان ۱۴۰۴ در سمنان، [انیسا فنائیان](#)، زن بهائی که در گذشته به خاطر باورهایش زندانی شده بود، بنا بر اتهاماتی مبهم توسط شعبه ۱۰ دادگاه تجدیدنظر سمنان به هشت سال زندان محکوم شد. این حکم پس از آن صادر شد که دیوان عالی در پی یک [درخواست اعاده دادرسی](#)، حکم دادگاهی بدوی علیه او را نقض کرده و برای محاکمه مجدد فرستاده بود.

در یک پرونده به شدت نگران‌کننده دیگر که تمامی نشانه‌های کاربرد قوه قضاییه از سوی حکومت به عنوان ابزار سرکوب را دارد، مقامات پرونده‌های کیفری علیه ۲۶ بهائی در شیراز را دوباره باز کرده‌اند. بنا به اطلاعات کسب شده توسط جامعه جهانی بهائی، این ۲۶ نفر پس از تصمیم دیوان عالی که محکومیت‌ها و احکام آن‌ها را در ۱۴۰۱ نقض کرد و دستور به محاکمه مجدد داد، تبرئه شده بودند. بنا بر گزارش‌ها، آغاز مجدد رسیدگی کیفری در پرونده به درخواست یک مقام قضایی ارشد استانی سابق بر اساس رویه‌های حقوقی داخلی انجام شده است، که قویاً حاکی از نقش مستقیم رییس قوه قضاییه دارد. اطلاعات کسب شده توسط جامعه جهانی بهائی، همچنین حکایت از آن دارد که

بیشتر این ۲۶ نفر در زمان دستگیری اولیه در سال ۱۳۹۵ تحت شکنجه و بدرفتاری قرار گرفته بودند. در اتفاقی که نمادی از نقض اساسی ترین ضمانت های دادرسی عادلانه به دست مقامات قضایی است، مقام قضایی ارشد سابق در جریان یک ملاقات معمولی به وکیل مدافع در پرونده توهین کرد، او را از دفتر خود بیرون انداخت و گفت: «آن ها متهم نیستند، آن ها مجرمند».

ارگان خبری مجموعه فعالان حقوق بشر در روز ۸ آذر گزارش داد که در پرونده ای در کرمان، دادگاه تجدیدنظر استان، [شهرام فلاح](#) ۶۴ ساله را به اتهام «فعالیت های آموزشی و تبلیغی انحرافی مغایر با شرع اسلام» و «تشکیل گروه با هدف بر هم زدن امنیت کشور» به نه سال و شش ماه زندان - تقلیل یافته از بیش از ۱۳ سال - و یک سال تبعید داخلی محکوم کرده است. این اتهامات، مشابه اتهامات مورد استفاده در دیگر پرونده ها برای جرم انگاری باورهای مسالمت آمیز بهائیان است.

در همدان، [شش زن بهائی](#) - ندا محبی، عاطفه زاهدی، فریده ایوبی، نورا ایوبی، زریندخت احدزاده، و ژاله رضایی - در روز چهارم آبان ۱۴۰۴ برای اجرای حکم، بازداشت و به زندان منتقل شدند. مقامات پنج نفر از آن ها را به شش سال، و نفر ششم را به هفت سال زندان محکوم کردند. این زنان، که برخی شان مادران کودکانی خردسال هستند، با اتهام «فعالیت های آموزشی و تبلیغی انحرافی مغایر با شرع اسلام» و «عضویت در فرقه بهائی» روبه رو بودند.

در کرج، [ناهد بهروزی](#) در روز ۱۴ مهر ۱۴۰۴ به اتهام «فعالیت های آموزشی و تبلیغی انحرافی مغایر با شرع اسلام» به مجازاتی سخت، از جمله ۵ سال زندان و مصادره اموال شخصی، محکوم شد. بنا بر اطلاعات کسب شده توسط جامعه جهانی بهائی، چندین مأمور در روز ۸ شهریور ۱۴۰۳ بدون حکم قضایی او را با خشونت دستگیر کردند. در نتیجه، او دچار کبودی و خونریزی بینی شد. سپس او برای ۶۵ روز بدون دسترسی به وکیل یا مراقبت پزشکی مناسب تحت بازداشت قرار داشت. در جریان محاکمه، از دسترسی کامل وکیل او به پرونده اش ممانعت شد و مدرکی برای اثبات اتهامات ارائه نشد.

در شیراز، [رویا ثابت](#)، یک مقیم امارات که برای مراقبت از والدین سالمند خود به ایران آمده بود، در روز ۳ آبان ۱۴۰۴ توسط مأموران سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دستگیر شد و به زندان عادل آباد منتقل شد تا حکم ده سال زندانی که پیش از این دریافت کرده بود را آغاز کند. اطلاعاتی که مورد بررسی جامعه جهانی بهائی قرار گرفته اند نشان می دهند که او در خرداد ۱۴۰۴ با اتهامات بی پایه «همکاری و مراوده با اتباع و نهادهای دولت اسرائیل» و «تشکیل و اداره گروه به قصد اقدام علیه امنیت کشور» محکوم شناخته شده است. او همچنین با دو سال ممنوعیت خروج از کشور و پنج سال محرومیت از فعالیت آنلاین روبه رو است.

در پرونده ای دیگر که نمادی از [تشدید سرکوب حکومتی علیه زنان بهائی](#) است، در روز ۶ مهر ۱۴۰۴، مقامات احکام زندان بین ۵ تا ۱۰ سال علیه [۱۰ زن بهائی در اصفهان](#) به اتهام «تبلیغ علیه نظام» و «فعالیت های آموزشی و تبلیغی انحرافی مغایر با شرع اسلام» را مورد [تأیید](#) قرار دادند.

سیاست مقامات مبنی بر [سلب مالکیت اقتصادی](#) بهائیان نیز بدون وقفه ادامه دارد. در یک مورد اخیر در اصفهان، جامعه جهانی بهائی دریافت که مقامات برای مصادره اموال مشروع [۲۰ بهائی در این استان](#)، از جمله منزل، ماشین، و حساب های بانکی آن ها بدون دادرسی عادلانه، به اصل ۴۹ قانون اساسی استناد کرده اند که به حکومت امکان ضبط

دارایی‌های «غیرقانونی» را می‌دهد.

صبا گفت: «تمامی افراد درگیر در جرایم تحت حقوق بین‌الملل که علیه بهائیان در ایران ارتکاب می‌یابد، از جمله مقامات دادستانی و قضایی، باید مسئول نگاه داشته شوند».